

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 เปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงและเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ระหว่างเขตการศึกษาในส่วนภูมิภาค

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2539 จำนวน 24 โรงเรียน โดยเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเท่า ๆ กัน ชั้นละ 20 คน ได้ตัวอย่างประชากรนักเรียนโรงเรียนละ 60 คน ระดับชั้นละ 480 คน รวมทั้งสิ้น 1,440 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ มาตรฐานทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากมาตรฐานทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของสุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล ได้ค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบค่าที่ (t) ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (27%) มีค่าตั้งแต่ 2.08 ถึง 7.35 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าความเที่ยงของมาตรฐานทัศนคติคำนวณโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาคเท่ากับ .91 มีความตรงตามเนื้อหาจากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตัดสินความเที่ยงตรง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจาก บัณฑิตวิทยาลัยไปยังอธิบดีกรมสามัญศึกษาเพื่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แล้วออกไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ปรากฏว่า ได้รับมาตรวจวัดทัศนคติกลับคืนมาทั้งหมด 1,414 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.19

ผู้วิจัยนำข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แล้วนำคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ถ้าผลการวิเคราะห์พบว่ามีความแตกต่างก็ทดสอบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคอยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยเฉพาะด้านร่างกายและจิตใจ ส่วนด้านคุณค่า อารมณ์และสังคมอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งจะเห็นว่าด้านร่างกายนั้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติมากที่สุด น้อยที่สุดคือด้านคุณค่า

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งในด้านคุณค่าและประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะด้านคุณค่า อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่วนด้านร่างกายและจิตใจอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ทั้งในด้านคุณค่าและประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

2. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านคุณค่า ร่างกาย จิตใจและอารมณ์ เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านจิตใจ สังคมและสติปัญญา

3.1 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในด้านคุณค่าและประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

3.2 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

3.3 นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในด้านคุณค่าและประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

4. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ระหว่างเขตการศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างเขตการศึกษา 8 กับ 4, 6, 5 และ 12 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างเขตการศึกษามีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ระหว่างเขตการศึกษา 10 กับ 6, 5, 3, 12 และ 1 เขตการศึกษา 8 กับ 6, 5, 3, 12 และ 1 เขตการศึกษา 2 กับ 3, 12 และ 1 เขตการศึกษา 11 กับ 1 เขตการศึกษา 7 กับ 1 และเขตการศึกษา 9 กับ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเขตการศึกษามีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านคุณค่า ร่างกาย สังคมและสติปัญญา เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ระหว่างเขตการศึกษา 8 กับ 4, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเขตการศึกษามีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่พบว่า ระหว่างเขตการศึกษา 8 กับ 6, 5, 11 และ 12 เขตการศึกษา 3 กับ 5, 11 และ 12 เขตการศึกษา 2 กับ 11 และ 12 และเขตการศึกษา 7 กับ 11 และ 12 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพิ่งเริ่มเข้าเรียนเป็นปีแรกพบกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ อาจทำให้เกิดความสนใจ ความพอใจและตั้งใจเรียน มีความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อตัวครู ต่อการเรียน เห็นความสำคัญในคุณค่าของการเรียน มีการสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ให้เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อการถ่ายทอดเรียนแบบ จัดประสบการณ์ใหม่ให้ส่งเสริมสมาคมกับเพื่อนที่ดี เป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ดังงานวิจัยของฮอทจาติ (Hojjati, 1980) ที่พบว่า ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ตัวครูผู้สอน วิธีการสอน สถานที่เรียน อุปกรณ์ คณะแนววิชาพลศึกษาก็มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับลูคและซินแคล (Luke and Sinclair, 1991) ที่พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้และอุปกรณ์ และฮิล (Hill, 1971) ที่ว่า ทัศนคติที่มีต่อวิชาพลศึกษามีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียน ชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน คณะแนววิชาพลศึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยการเรียนและโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาพลศึกษามาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจึงน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไปในทางที่เหมาะสม ดังที่ประกาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ได้กล่าวไว้ว่า “การเกิดทัศนคติในวัยเด็กนั้นส่วนมากมักเกิดขึ้นโดยปราศจากเหตุผลและเมื่อโตขึ้นความคิดเห็นและทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง” ประกอบกับกำลังจะสำเร็จการศึกษาจึงทำให้เกิดความสนใจ ความตั้งใจและมองเห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นั้นเพิ่งจะผ่านชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาดังนั้นจึงเริ่มที่จะเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสังคมได้แล้วเลยอาจทำให้เกิดความสนใจ ความตั้งใจเรียน ความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อตัวครู ต่อการเรียนลดน้อยลงกว่าเดิม จากข้อมูลในตารางที่ 2 จะพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลคะแนนวิชาพลศึกษาอยู่ในเกรด 4 น้อยกว่าชั้นอื่น ๆ อีกทั้งความก้าวหน้าทางสื่อสารมวลชนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาอีกด้วย ดังที่กาญจนา คำสุวรรณและนิตยา เสาวรัมย์ (2524) ได้กล่าวว่า “การอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ส่วนตัว เหตุการณ์ประทับใจและอิทธิพลของสื่อมวลชนมีผลต่อทัศนคติ” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคาร์สัน (Carson, 1994) ที่พบว่า ปัจจัยที่เป็น

องค์ประกอบของทัศนคติได้แก่ ครอบครัว สื่อสารมวลชน การเข้าแข่งขันกีฬา ระดับทักษะ เพื่อน ประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนได้แก่ ตัวครูผู้สอน

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนคือ (นพรัตน์ บุญสมบุญรัตน์กุล, 2525)

1. ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา เมื่อนักเรียนรู้ถึงคุณประโยชน์ก็จะชอบและใช้เวลาในการเล่นกีฬาและก็มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาต่อไป
2. ความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ ในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนที่ประสบความสำเร็จก็มักจะชอบที่จะนำทักษะในกิจกรรมนั้นมาใช้ออกกำลังกายในยามว่าง ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จก็ไม่สนใจที่จะเรียนหรือฝึกฝนต่อไปซึ่งมีผลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาด้วย
3. ประเภทของกิจกรรมที่จัดสอนในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ถ้าเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและชอบ นักเรียนก็จะใช้กิจกรรมนั้นในการฝึกซ้อมหรือใช้ออกกำลังกาย

อีกทั้งในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามพื้นฐานปรัชญาการสอนพลศึกษานั้นครูผู้สอนจะต้องสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านคุณค่า ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (วรศักดิ์ เทียรชอบ, 2527) ไม่พร้อม ๆ กันไม่ใช่เน้นด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป และถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีอยู่แล้วก็ควรจะส่งเสริมให้เขามีทัศนคติดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสะสมประสบการณ์ตลอดจนได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ประกอบกับการเรียนรู้ซึ่งทำให้ได้รับความคิดเห็นใหม่ ๆ ทำให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจและการยอมรับ ดังคำกล่าวของกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2527) ที่ว่า "เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทัศนคติจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ตามสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือตามประสบการณ์ใหม่และการเรียนรู้ที่บุคคลได้รับเพิ่มขึ้น" ซึ่งสอดคล้องกับสุชาและสุรางค์ จันท์เอม (2518) ที่ว่า "บุคคลแต่ละคนย่อมมีทัศนคติต่อสภาพการณ์เดียวกัน หรือต่อบุคคลเดียวกันแตกต่างกันออกไปหลายลักษณะแล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น" และทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ไม่ใช่สิ่งที่

ติดตัวมาแต่กำเนิด ประสบการณ์มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ การสะสมประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยผ่านกระบวนการปะทะสังสรรค์กับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมมีผลโดยตรงต่อทัศนคติ (จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์, 2538) ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทร์เอม (2524) ที่กล่าวว่า “ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์” จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงน่าจะส่งผลให้ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคแตกต่างกัน เมื่อทดสอบเป็นรายคู่จะพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในส่วนภูมิภาคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการเรียนการสอนนั้นครูคนเดียวต้องสอนทั้งห้องรวมกันทั้งชายและหญิง บางคนก็สอนทั้งระดับสภาพการเรียนการสอนจึงเหมือนกัน ดังงานวิจัยของมีคและเชอร์รี่ (Meek and Sherry, 1992) ที่พบว่า การจัดการเรียนโดยไม่แยกเพศช่วยลดความแตกต่างระหว่างเพศในระหว่างเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องลูคและซินแคล (Luke and Sinclair, 1991) ที่ว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศ และนครเขต (Nakornkhet, 1987) ที่พบว่า เพศไม่ได้เป็นสาเหตุของความแตกต่างที่มีต่อทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา

4. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ระหว่างเขตการศึกษาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความพร้อมของสถานที่เรียน จำนวนอุปกรณ์ การเปิดสอนทักษะกีฬาต่าง ๆ อาจไม่เหมือนกัน บางโรงเรียนเปิดสอนทักษะกีฬาตามความสนใจของนักเรียน ประกอบกับสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละเขตการศึกษา เช่น สภาพสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นไม่เหมือนกัน ดังที่กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530) ได้กล่าวไว้ว่า “บุคคลที่มีเพศ วัย การศึกษา อาชีพ สิ่งแวดล้อม สถานภาพ ฯลฯ ต่างกันย่อมจะมีทัศนคติต่างกัน คนที่อยู่ในสังคมอย่างหนึ่งมักจะมีทัศนคติอย่างเดียวกันกับตน คนที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมต่างกันย่อมมีทัศนคติต่างกันจนเห็นได้ชัด” นอกจากนั้นแล้ว สุชาและสุรางค์ จันทร์เอม (2518) ยังกล่าวว่า “ทัศนคติเป็นเครื่องกำหนดขอบเขต ตลอดจนวิธีการต่างๆ ที่บุคคลใช้พิจารณาสิ่งแวดล้อมนั้นคือบุคคลพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ในแง่ที่ต่างกันทั้งนี้เพราะคนเรามีทัศนคติที่ต่างกันไป” อีกทั้งบุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการเช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม ชาติปัญญา เป็นต้น

(ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม, 2524) ซึ่งตรงกับงานวิจัยของนครเขต (Nakornkhet, 1987) ที่พบว่าทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษามีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เนื่องจากความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และงานวิจัยของคาร์สัน (Carson, 1994) ที่พบว่า ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของทัศนคติได้แก่ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียนควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงทั้ง 5 ด้านเท่า ๆ กัน โดยเฉพาะในด้านคุณค่า จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา
2. กิจกรรมพลศึกษาที่จะนำมาสอนควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียนโดยเป็นกิจกรรมที่สามารถนำทักษะนั้นไปใช้ได้นอกเวลาเรียนหรือในชีวิตประจำวัน อีกทั้งควรเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
3. ครูควรหาทางเผยแพร่ความรู้และคุณประโยชน์ของวิชาพลศึกษาไปสู่ผู้ปกครองและชุมชน เพราะเมื่อผู้ปกครองเห็นความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาก็จะส่งผลไปถึงเด็กในปกครองคือสนับสนุนให้บุตรได้เล่นกีฬาต่อไป ผลสุดท้ายนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชนก็จะเห็นความสำคัญและเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำมาตรวจวัดทัศนคตินี้ไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อจะได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป อีกทั้งเพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา
2. ควรนำมาตรวจวัดทัศนคตินี้ไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหลาย ๆ ครั้ง เพื่อนำมาสร้างเกณฑ์ปกติวิสัยที่เป็นมาตรฐานต่อไป